

Sygn. akt V U 665/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Krupińska

Protokolant: Anna Matwiejuk

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy A. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o waloryzację emerytury

na skutek odwołania A. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 12 marca 2013 roku

Nr (...)

I. Oddala odwołanie.

II. Odstępuje od obciążania A. L. zwrotem kosztów zastępstwa procesowego strony przeciwnej.

Sygn. akt VU 665/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 12.03.2013r, wydaną na podstawie art. 88 i 89 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) dokonał waloryzacji emerytury od dnia 01.03.2013r.

Wysokość zwaloryzowanej emerytury została ustalona w ten sposób, że jej kwotę przysługującą na dzień 28.02.2013r. pomnożono przez wskaźnik waloryzacji 104%, tj. 1188,00 zł x 104% = 1235,52 zł.

Wskaźnik waloryzacji za 2013 rok 104% został ogłoszony w Komunikacie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13.02.2013r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2013 roku (MP nr 78).

Do wysokości świadczenia wnioskodawcy organ rentowy decyzją z dnia 27.05.2008r. uwzględnił 23 lata i 10 miesięcy okresów składkowych, 2 miesiące okresów nieskładkowych i 10 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od powyższej decyzji zostało prawomocnie oddalone prawomocnym wyrokiem z dnia 30.07.2008r. wydanym w sprawie VU 1150/08.

Organ rentowy podkreślił, iż okres pracy w charakterze spawacza pozostaje bez wpływu na wysokość emerytury.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. L. podnosząc, iż jego staż pracy, który powinien być uwzględniony przez organ rentowy w6ynosi 34 lata okresów składkowych, ponadto pracował on ciężko jako spawacz w szczególnych warunkach i okoliczność ta powinna wpłynąć na wysokość jego świadczenia (k. 3).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie oraz w dniu 30.07.2013r. wnosil o oddalenie odwołania jako bezzasadnego, podtrzymując argumentację wskazaną w odpowiedzi na odwołanie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje;

Odwołanie nie jest uzasadnione, dlatego podlegało oddaleniu.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest następujący;

Organ rentowy wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego z 5.03.2007r. w sprawie VU 2398/06 przyznał wnioskodawcy wcześniejszą emeryturę z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach od 21.07.2006r. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględnił 23 lata 3 miesiące okresów składkowych, 1 miesiąc okresów nieskładkowych oraz 1 rok 7 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym. Do ustalenia podstawy wymiaru został przyjęty przychód stanowiący podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, to jest od 1.01.1996r. do 31.12.2005r., przy wskaźniku podstawy wymiaru wynoszącym 44,12% (decyzja z 12.07.2007r., k. 214 zał. akt ZUS). Wnioskodawca nie zaskarżył tej decyzji wobec tego stała się ona ostateczna.

Organ rentowy wznowił wypłatę tegoż świadczenia po rozwiązaniu stosunku pracy i złożeniu wniosku, to jest od 1.08.2007r. (k. 247, decyzja z 21.08.2007r.) i przeliczył emeryturę uwzględniając do ustalenia jej wysokości 24 lata 2 miesiące okresów składkowych, 2 miesiące okresów nieskładkowych i 6 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 43,52% (decyzja z 21.08.2007r., k. 250 zał. akt ZUS).

Następnie decyzją z 27.05.2008r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie ustalił wysokość emerytury odwołującego od 1.01.2008r. przyjmując do wysokości świadczenia 23 lata 10 miesięcy okresów składkowych oraz 2 miesiące okresów nieskładkowych i 10 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym. Do obliczenia podstawy wymiaru organ rentowy przyjął wynagrodzenie z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, to jest 1974 – 1982, 1991, 1994 – 1997, 2002 – 2007 i wskaźniku wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 59,02%. Odwołanie A. L. od tejże decyzji zostało oddalone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z 30.07.2008r. w sprawie VU 1150/08 (załączone akta sądowe oraz k. 326 akt ZUS).

Należy zauważyć, iż odwołujący zaskarżył decyzję z 12.03.2013r. dotyczącą waloryzacji emerytury.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 26.01.2012r. w sprawie I UK 310/11). Zatem w postępowaniu wywołanym odwołaniem A. L. od decyzji z 12.03.2013r. Sąd Okręgowy powinien rozstrzygać o prawidłowości zaskarżonej decyzji w granicach jej treści i podmiotu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 7.04.2011r. w sprawie I UK 357/10, Lex nr 863946). Przed sądem wnioskodawca może więc żądać korekty stanowiska organu rentowego wyrażonego w zaskarżonej decyzji, natomiast nie może podnosić czegoś, o czym organ rentowy nie decydował.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy dokonał waloryzacji emerytury odwołującego na podstawie art. 88 i 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z treścią art. 88 emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego

roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji.

Natomiast w myśl art. 89 wskaźnik waloryzacji to średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony o co najmniej 20 % realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych, o którym mowa w ust. 1, jest średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów albo średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, jeżeli jest on wyższy od wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów. Zwiększenie o co najmniej 20 % realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, jest przedmiotem corocznych negocjacji, w ramach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, przeprowadzanych w czerwcu, w roku poprzedzającym waloryzację. Jeżeli Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych w terminie 14 dni od dnia przedstawienia przez stronę rządową partnerom społecznym informacji o prognozowanych wielkościach makroekonomicznych, w tym o wielkości wskaźnika inflacji, stanowiących podstawę do opracowania projektu ustawy budżetowej na rok następny uzgodni, w drodze uchwały, wysokość zwiększenia, o którym mowa w ust. 3, wysokość tego zwiększenia podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", w drodze komunikatu ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Jeżeli nie nastąpi uzgodnienie stanowiska Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych w trybie określonym w ust. 3 i 4, Rada Ministrów określi w terminie 21 dni od dnia zakończenia negocjacji, w drodze rozporządzenia, wysokość zwiększenia, o którym mowa w ust. 3, biorąc pod uwagę informacje o prognozowanych wielkościach makroekonomicznych, w tym wielkość wskaźnika inflacji, stanowiących podstawę do opracowania projektu ustawy budżetowej na rok następny. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłasza w drodze komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", w terminie 3 dni roboczych od dnia ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego komunikatu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1 i 2, wskaźnik waloryzacji, biorąc pod uwagę wskaźniki, o których mowa w ust. 1 i 2, jak również wysokość zwiększenia, o którym mowa w ust. 3.

Zmiana wysokości emerytur i rent w ramach waloryzacji następuje z urzędu (art. 93 ustawy).

Przez waloryzację w rozumieniu art. 88 należy rozumieć mechanizm zwiększenia nominalnej wysokości świadczenia z uwagi na deprecjację wartości realnej tego świadczenia. Waloryzowana jest zarówno kwota świadczenia, jak i podstawa jej wymiaru.

Waloryzacja świadczenia odwołującego jest operacją matematyczną i polegała na pomnożeniu kwoty świadczenia oraz podstawy wymiaru w wysokości przysługującej w ostatnim dniu lutego roku przeprowadzania waloryzacji przez wskaźnik waloryzacji wynoszący 104%, a wynikający z komunikatu Ministra Polityki Społecznej z 13.02.2013r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2013r. ogłaszanym w Monitorze Polskim z 14 lutego 2013r. Nr 78 ($1188,00 \text{ zł} \times 104\% = 1235,52 \text{ zł}$).

Wskaźnik waloryzacji odpowiada średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych i został określony w Rozporządzeniu Rady Ministrów z 12.07.2012r. (Dz.U. z 19.07.2012r., nr 83) i na 2013r. został ustalony na poziomie 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w roku poprzednim.

Skoro prawidłowość ustalenia wysokości świadczenia odwołującego została potwierdzona i skontrolowana przez Sądy Okręgowe i Apelacyjny w sprawie VU 1150/08, to matematyczne wyliczenie dotyczące waloryzacji emerytury wnioskodawcy, zawarte w zaskarżonej decyzji należy uznać za prawidłowe.

Z tych wszystkich powodów odwołanie jako pozbawione podstaw prawnych podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.

O kosztach orzeczonego na podstawie art. 102 kpc.